

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งนอกเหนือจากปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์แล้ว การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างมาก ในปัจจุบัน การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม การสื่อสารทำให้คนมีความรู้ มีโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น (สุปรیتی สุวรรณบุรณ์, 2555) การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ทำให้สังคม เจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้มนุษย์สามารถสืบทอดพัฒนา การเรียนรู้ รับรู้วัฒนธรรม และสังคมของตนเองได้ การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ชุมชน และสังคมในทุกด้าน การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคมช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นสภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิตของผู้คน ช่วยดำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุข (สุปรیتی สุวรรณบุรณ์, 2555)

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทยเรียนรู้คุณสมบัติของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับระบบโครงสร้าง ระบบสื่อสาร และระบบความหมาย ประกอบด้วยการเรียนรู้ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก การเรียนรู้ความถูกต้องเกี่ยวกับประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประการสอง การเรียนรู้ ความถูกต้องเกี่ยวกับข้อความภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การถ่ายโอนความหมายคำ วลี ประโยค ตอนความ และเรียงความภาษาไทยไปเป็นคำ วลี ประโยค ตอนความ และเรียงความภาษาอังกฤษ และประการสุดท้าย การเรียนรู้ความถูกต้องเกี่ยวกับสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การเรียนรู้คุณสมบัติของเสียง สำหรับการพูดกับการฟัง และการเรียนรู้คุณสมบัติของสัญลักษณ์ สำหรับการเขียนกับการอ่าน จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านกระบวนการถ่ายโอนความหมายในฐานภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย มีความจำเป็นต้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ "การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ" กล่าวคือ มีการเรียนรู้ทั้งส่วนที่เรียกว่า หลักการ และ กิจกรรมปฏิบัติการ ทั้งนี้ กิจกรรมปฏิบัติการมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ ประการแรก เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบหรือยืนยัน ความถูกต้องของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และประการสอง เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมที่จะเคลื่อนตัวหรือพัฒนาทักษะไปสู่ ความชำนาญในการสื่อสารภาษาอังกฤษในขั้นตอนถัดไป การสื่อสารภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถเข้าใจข้อมูลข่าวสารได้ถูกต้องตรงกัน รวมทั้งสามารถสื่อสารด้วยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายประเด็น ทั้งนี้ ขั้นตอนนี้ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องเรียนรู้เนื้อหา

ในปัจจุบันถือว่าเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือที่เรียกว่ายุค IT ข้อมูลหรือความรู้ต่าง ๆ สามารถสืบค้นได้จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่นำเสนอไว้อย่างหลากหลายทั้งเนื้อหาและรูปแบบ และโดยมากจะเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นหากผู้ใดที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีย่อมสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ต้องการเข้าใจในแหล่งท่องเที่ยวสถานที่นั้นๆได้คือ

“ภาษา” ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สำหรับการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน มนุษย์ทุกชาติต่างก็มีภาษาที่ใช้เพื่อสื่อสารภายในวัฒนธรรมของตนเอง ขณะเดียวกันมนุษย์ก็เดินทาง “ท่องเที่ยว” ไปทั่วโลก ดังนั้น ภาษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural) แต่เชื่อว่าแค่มีภาษาแล้วจะทำให้มนุษย์เข้าใจกันได้เสมอไป การสร้างความเข้าใจกันนั้น ต้องอาศัยการสื่อความหมายที่ดีด้วยเช่นกัน และจากความสำคัญดังกล่าวนี้เอง จึงทำให้คณะกรรมการองค์การวิชาชีพด้านมรดกวัฒนธรรม หรืออโคโมส (ICOMOS) ได้ประกาศใช้ “กฎบัตรอโคโมสว่าด้วยการสื่อความหมายและการนำเสนอแหล่งมรดกวัฒนธรรม” เพื่อให้การสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างเหมาะสม ดังที่องค์การอโคโมส ประเทศไทย (2012) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อความหมายไว้ว่า “จากหลักฐานวัตถุของชุมชนและอารยธรรมในอดีตที่ดำรงอยู่อย่างมากมายหลากหลาย การเลือกสรรว่าเราจะสงวนรักษาสิ่งใด สงวนรักษาอย่างไร และจะนำเสนอสิ่งนั้นๆ ต่อสาธารณชนอย่างไร เหล่านี้เป็นองค์ประกอบของการสื่อความหมายของแหล่ง และองค์ประกอบดังกล่าวเป็นตัวแทนของทัศนคติของทุกๆ ชั่วคนว่า สิ่งใดมีความหมาย สิ่งใดมีความสำคัญ และเหตุใดหลักฐานวัตถุจากอดีตจึงควรได้รับการส่งผ่านไปยังอนุชนรุ่นหลัง” ได้มีการประชาสัมพันธ์หลายๆด้านในประเด็นการสื่อความหมายได้ขยายตัวอย่างกว้างขวางในแหล่งท่องเที่ยวตามประเทศต่างๆ ทั่วโลกทั้งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ กลยุทธ์ทางการตลาดที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยว ได้ก่อให้เกิดการตั้งคำถามที่ท้าทายสำหรับแวดวงการท่องเที่ยว อันได้แก่ อะไรคือสิ่งที่ควรสื่อเพื่อให้นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มมีความเข้าใจในแหล่งท่องเที่ยว คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวคืออะไร และจะส่งผ่านไปยังผู้มาเยือน (Visitors) อย่างไรบ้าง (อโคโมส ประเทศไทย, 2012) และประเด็นสำคัญคือ การเลือกเนื้อหาเพื่อสื่อความหมายสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีหลายกลุ่มนั้นจะต้องเลือกเนื้อหาใดมานำเสนอ นักท่องเที่ยวต่างชาติที่สนใจในศิลปวัฒนธรรมด้านพุทธศาสนา และขอความสงบนั้น มักจะเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีศักยภาพ มีความรู้และมีจิตสำนึกในการรักษาสภาพแวดล้อม อันจะนำมาซึ่งรายได้ที่เพิ่มขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมให้ข้อมูลที่นำเสนอให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้เลย

เนื่องจากวัดราชาธิวาสราชวรวิหาร หรือ วัดราชาธิวาสวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นโทชนิดราชวรวิหารมีศิลปวัฒนธรรมด้านพุทธศาสนา ประวัติความเป็นมาที่สำคัญแห่งหนึ่ง พร้อมทั้งเป็นวัดพระอารามหลวงฝ่ายธรรมยุตแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 1820 และได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ พ.ศ. 2310 (กองพุทธสถาน) ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งพระนคร ห่างจากสนามหลวงสองกิโลเมตรเศษไปทางเหนือ ใกล้ท่าวาสุกรี สามเสน มีเนื้อที่ตั้งวัด 34 ไร่ 2 งาน 63 ตารางวา โดยมี พระสุธรรมราชาธิบดี (เพิ่ม อาภากรณะ ป.ธ.9) ดำรง ตำแหน่งเจ้าอาวาสตั้งแต่ พ.ศ. 2506 จนถึงปัจจุบัน เป็นพระราชอาคันตุกะชั้นหรือฐิติบัญญัติ ดำรงตำแหน่งแม่กองธรรมสนามหลวงและกรรมการมหาเถรสมาคม รวมทั้งเป็นองค์อุปถัมภ์โรงเรียนวัดราชาธิวาสด้วย

วัดราชาธิวาสราชวรวิหารเป็นวัดที่กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาททรงสถาปนาจาก “วัดสมอราย” ได้รับการปฏิสังขรณ์ต่อเนื่องตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 จนถึงในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้ทรงปฏิสังขรณ์ใหม่แล้วพระราชทานนามใหม่ว่า วัดราชาธิวาสวิหาร มีความหมายว่า วัดอันเป็นที่ประทับของพระราชเจ้าเป็นวัดแรกที่ถือกำเนิดคณะสงฆ์ ธรรมยุติกนิกาย พระอุโบสถเป็นทรงขอมคล้ายนครวัด ออกแบบโดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ มีห้องสามตอนคือ ห้องหน้าเป็นระเบียบ ห้องกลางเป็นห้องพิธี มีพระสัมพุทธพรหมเป็นพระประธาน มีเศวตฉัตร 9 ชั้น รัชกาล 5 ทรงหล่อพระราชทานให้ด้านหลังพระประธานเป็นซุ้มคูหา มีภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในแสดงเรื่องพระเวสสันดรชาดก สมเด็จพระเจ้า

บรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงเป็นผู้ร่างภาพ และ ศ.ซี.ริโกลี (C.Rigoli) จิตรกรชาวอิตาลี เป็นผู้ลงสีด้วยการใช้สีปูนเปียก (Fresco)

จากแนวคิดของแฟร์ดินอง เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) ในระหว่างปี ค.ศ 1857 - 1913 ต่อมา ชอมสกี (Chomsky, 1965) ได้นำมาสานต่อโดยแยกแยะออกเป็นความสามารถทางภาษา (Language of Competence) และความสามารถทางการแสดงออกหรือความสามารถในการใช้ภาษาในแต่ละสถานการณ์ (Language of Performance) และยังคงใช้แนวคิดเรื่องรูปแบบมาเป็นหลักการในการค้นหาความรู้ตามแนวโครงสร้าง. วิธีการเข้าถึงภาษากระทำได้โดยการถอดตัวบทและสร้างตัวบทขึ้นใหม่ (Reconstruction Text) โซซูร์ แยกภาษา (langue) และการใช้ภาษา (parole) ออกจากกันโดยเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของระบบ กฎเกณฑ์ และเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นและเป็นสิ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ เป็นความเคยชินที่มนุษย์กฎเกณฑ์ และเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นและเป็นสิ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ เป็นความเคยชินที่มนุษย์กระทำโดยจิตไร้สำนึก แฟร์ดินอง เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) ได้ให้ความหมายของภาษาว่าเป็นระบบองค์รวมที่มีความสมบูรณ์ มีกฎเกณฑ์ และมีรูปแบบที่เป็นส่วนย่อยต่างกัน สำหรับการใช้ภาษา (parole) นั้นเป็นเรื่องของความสามารถในการใช้ภาษารวมกับการนำกฎเกณฑ์ทางภาษามาใช้ตามจารีตปฏิบัติเพื่อให้การสื่อสารนั้นเป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ และเป็นที่ยอมรับทางสังคม (ไซยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2545:13) โซซูร์แยกภาษาและสังคมออกจากกันเป็น สององค์ประกอบแต่ทั้งสองอย่างต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่าภาษาเป็นเรื่องของบุคคลที่ต้องซึมซับเอาไว้ในระดับจิตไร้สำนึกเพื่อให้สามารถพูดใช้ภาษาได้ การศึกษาภาษาในแนวคิดของโซซูร์จึงเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบ (Form) กับการใช้ภาษาที่เป็นเนื้อหาสาระ (Substance) ที่เป็นนามธรรม และกล่าวว่ารูปแบบช่วยทำให้เนื้อหาสาระที่เป็นนามธรรมเกิดเป็นรูปธรรมได้ เพื่อความเข้าใจในตัวบท ตัวบทจะมีลักษณะที่สัมพันธ์ ติดต่อกันและโยงกันในเรื่องเนื้อหาที่กล่าวมาก่อนและที่กล่าวในปัจจุบัน

ศิลปวัฒนธรรมด้านพุทธศาสนา เป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่สัมพันธ์กับสังคม และศาสนาในทางดีงามวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่พัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ตามสภาพสังคมและศาสนาอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน ศิลปวัฒนธรรมคือวัฒนธรรมในเชิงศิลปะ ศิลปะ กินความกว้างทั้ง ทัศนศิลป์ วรรณกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี สถาปัตยกรรม รวมทั้งการประยุกต์ความงามไปสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ในชีวิต และการประยุกต์ความงามไปสู่วิถีการดำรงชีวิตด้วยเช่นกัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริบ่อยครั้งที่แสดงความห่วงใย ทั้งวัฒนธรรมในภาพกว้างของสังคมและศิลปวัฒนธรรมที่เป็นภาพสะท้อนของสังคม พระองค์ทรงมีพระบรมราโชวาท แก่คณะนาฏศิลป์จากกรมศิลปากร ซึ่งจะเดินทางไปเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ณ ประเทศออสเตรเลียวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2513 ความตอนหนึ่งดังนี้

.....“คำว่าวัฒนธรรม นี้ จะแปลว่าอะไรก็แล้วแต่จะตีความ ความจริงแปลว่า ความเจริญ ความก้าวหน้า แต่วัฒนธรรมในที่นี้ก็จะบ่งถึงว่า มีความเจริญมาช้านาน ไม่ใช่ว่ามีความเจริญก้าวหน้า แต่มีความเจริญมาเป็นเวลาช้านาน ต่อเนื่องมาและจนกระทั่งฝังอยู่ในสายเลือด แต่ถ้าเราไปแสดงตนว่ามีวัฒนธรรมว่ามีฝีมือ เท่านั้นเองก็ไม่พอ ต้องแสดงว่าวัฒนธรรมของเราอยู่ในเลือดวัฒนธรรม ไทยมีความอ่อนโยน ก็ต้องเป็นคนอ่อนโยนทั้งในเวลาที่มาแสดง ทั้งนอกเวลาแสดงวัฒนธรรมหมายถึงว่าเป็นคนที่มีความคิดสูงด้วย อย่าง

เราบอกว่าคนนี้มีวัฒนธรรมหรือคนที่ไม่มีความรู้หรือคนที่มีวัฒนธรรม หมายความว่าคนที่ยาบคายหรือคนที่มีอายุน้อย มีความรู้หรือคนที่มีอายุมาก ก็แสดงความรู้เหมือนกัน หมายความว่าความรู้ของคนไทยนั้น อยู่ในเลือดของคนไทย”... (ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทฯ (2513), 2555 หน้า 127)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มุ่งเน้นที่จะผลักดันนโยบายและแนวทางการโดยการเผยแพร่แนวคิดส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในกันเอง สถานที่ใดที่มีความโดดเด่นทางธรรมชาติก็ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว นั้นได้นำมาสู่การปรับตัวของระบบการท่องเที่ยว และระบบการจัดการท่องเที่ยว โดยแสวงหาการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ (Alternative Tourism) เพื่อตอบสนองความต้องการและทดแทนการท่องเที่ยวตามประเพณีนิยมแบบเดิมๆ ซึ่งแนวคิดในการนำเสนอการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่นี้มีชื่อเรียกหลากหลาย และการจัดการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมและแพร่หลายก็คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้ เข้าใจธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นและเอื้ออำนวยประโยชน์และโอกาสทางเศรษฐกิจกับชุมชนท้องถิ่นเป็นสำคัญ (วิลาส, 2538)

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้เห็นความจำเป็นที่จะสื่อความหมายเอกลักษณ์ของวัดราชาธิวาสวิหาร เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับชาวต่างชาติได้อย่างไร คำถามว่าอะไรคือเอกลักษณ์ของวัดราชาธิวาสวิหาร พร้อมทั้งการสื่อความหมายเป็นสิ่งสำคัญอีกประเด็นหนึ่ง คณะกรรมการองค์การวิชาชีพด้านมรดกวัฒนธรรมหรืออิคอมอส (ICOMOS) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อความหมายไว้ว่า “จากหลักฐานวัตถุของชุมชนและอารยธรรมในอดีตที่ดำรงอยู่อย่างมากมายหลากหลาย การเลือกสรรว่าเราจะสงวนรักษาสิ่งใด สงวนรักษาอย่างไร และจะนำเสนอสิ่งนั้นๆต่อสาธารณชนอย่างไร เหล่านี้เป็นองค์ประกอบของการสื่อความหมาย และองค์ประกอบดังกล่าวเป็นตัวแทนของทัศนคติของทุกๆ ชั่วคนว่า สิ่งใดมีความหมาย สิ่งใดมีความสำคัญ และเหตุใดหลักฐานวัตถุจากอดีตจึงควรได้รับการส่งผ่านไปยังอนุชนรุ่นหลัง ” (กฏบัตรอิคอมอส, 2555, หน้า 12) ด้วยปัจจัยเหล่านี้หากมิได้มีการศึกษาค้นคว้า หรือวิจัยในเอกลักษณ์ของ วัดราชาธิวาสวิหารมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่สำคัญให้แก่อนุชนรุ่นหลังของชาติไทย นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้รับรู้แล้ว อาจส่งผลให้วัดราชาธิวาสวิหารแห่งนี้มิได้เป็นสถานที่สำคัญสำหรับการท่องเที่ยวอีกต่อไป ด้วยความตระหนักในปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว จึงสนใจในการทำวิจัยเพื่อหาเอกลักษณ์ของวัดราชาธิวาสวิหาร และออกแบบเนื้อหาภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมด้านพุทธของวัดราชาธิวาสวิหารเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่นี้สืบไป

โครงการบริการวิชาการ การสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการสู่อาเซียน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา วรรณคดีไทย วัดที่สำคัญ วัฒนธรรมและประเพณีไทยต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษเนื้อหาของหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้อบรมและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องและศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในระดับสูงในด้านภาษาอังกฤษ และรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยที่สวยงาม จึงนำไปสู่การวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยว กับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้เองจึงทำให้ ได้มีแนวทางที่จะสื่อความหมายเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ก็ต้องมีการศึกษาเนื้อหาที่ต้องการสื่ออย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมด้าน

พุทธศาสนาด้วย ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงทำการศึกษาเฉพาะประเด็นการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ข้อมูลวัดราชาธิวาสวรวิหาร เพื่อสร้างความเข้าใจและ ความรู้ในวัดราชาธิวาสวรวิหารซึ่งเป็นสถานที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมด้านพุทธศาสนา เพื่อให้ผู้มาเยือนกับสถานที่ท่องเที่ยวมีความรู้ คำศัพท์ที่สำคัญๆแก่การสื่อสารอันมีคุณค่าที่สำคัญ (Value of Significance) ของสถานที่แห่งนี้ และส่งผ่านคุณค่าเหล่านี้ไปยังนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้าใจในการชมสถานที่ นอกจากนี้นักศึกษาที่ศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ผู้ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์และประชาชนรุ่นหลังต่อไป

2. คำถามวิจัย

1. เอกลักษณะของวัดราชาธิวาสวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานครมีอะไรบ้าง
2. การสื่อความหมายเอกลักษณะของวัดราชาธิวาสวรวิหาร ด้านศิลปวัฒนธรรมทางพุทธศาสนา เป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติควรเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เอกลักษณะของวัดราชาธิวาสวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อการสื่อความหมายเอกลักษณะของวัดราชาธิวาสวรวิหารด้านศิลปวัฒนธรรมทางพุทธศาสนา

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีประเด็นเนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การสื่อความหมาย การใส่รหัสและการถอดรหัส แนวคิดเรื่องเอกลักษณะ รวมถึงทฤษฎีเกี่ยวกับสัญวิทยา

4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เอกลักษณะของวัดราชาธิวาสวรวิหาร และการสื่อความหมายเอกลักษณะของวัดราชาธิวาสวรวิหารด้านศิลปวัฒนธรรมทางพุทธศาสนา

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการวิจัย 1 ปี โดยตั้งแต่ตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2556 เพื่อศึกษาข้อมูลให้ครบในทุกฤดูกาลทางการท่องเที่ยวที่มีทั้งช่วงฤดูที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนน้อย (Low season) และฤดูที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก (High season)

4.4 ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ วัดราชาธิวาสวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

4.5 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้เป็นบุคคลในท้องถิ่นในพื้นที่โดยตรงของวัดราชาธิวาสราชวรวิหาร ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จำนวน 3 คน ได้แก่ พระสงฆ์ที่ประจำพรรษาวัดราชาธิวาส ซึ่งเป็นผู้รู้และมีประสบการณ์ในหน้าที่ต่างๆ ณ วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร ไม่น้อยกว่า 5 พรรษา

2. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยววัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จำนวน 10 คน โดยทำการสอบถามข้อมูลและข้อคิดเห็นตลอดจนประเด็นต่างๆ ที่สำคัญที่มาจากอัตวิสัย (Subjective) ของนักท่องเที่ยวนั้นๆ

3. กลุ่มมัคคุเทศก์ที่นำเที่ยววัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จำนวน 5 คน โดยเป็นมัคคุเทศก์ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และมีประสบการณ์ในงานไม่น้อยกว่า 5 ปี

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้เนื้อหาข้อมูลเอกลักษณ์วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

5.2 วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีสื่อภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายเอกลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้มาเยือนและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

5.3 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้รับรู้และเข้าใจข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว และได้เห็นถึงคุณค่า ความสำคัญด้านประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

5.4 สามารถนำข้อมูลที่เกิดจากการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการสื่อความหมายเอกลักษณ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวและเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยววัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

5.5 สามารถนำข้อมูลที่เกิดจากการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการสื่อความหมายเอกลักษณ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

6. นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

การสื่อความหมาย (Signifiers) หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดโดยผ่าน กระบวนการตีความ เพื่อแสดงความหมายต่างๆ ของเอกลักษณ์วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

การสื่อความหมายเอกลักษณ์ (Semiotics) หมายถึง การถ่ายทอดเอกลักษณ์วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไปยังนักท่องเที่ยว ได้แก่ การใช้เอกลักษณ์วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อโน้มน้าวใจนักท่องเที่ยวโดยการใส่รหัสเอกลักษณ์วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวถอดรหัส

เอกลักษณ์ (Identities) หมายถึง ลักษณะเด่นของสังคมหรือลักษณะส่วนรวมของสังคมที่เห็นเด่นชัด แตกต่างจากสังคมอื่น ๆ เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง อาจเป็นเอกลักษณ์ที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หรือเอกลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ภายหลังได้ ในที่นี้หมายถึง เอกลักษณ์ วัดราชาธิวาสราชวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเกิดจากธรรมชาติของสถานที่และถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

สัญญาณ (Signs) หมายถึง การทำความเข้าใจในความหมายของสัญญาณที่เป็นเอกลักษณ์ วัดราชาธิวาสวรวิหาร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ปรากฏอยู่แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้เพื่อสื่อสารให้นักท่องเที่ยวเข้าใจอย่างชัดเจน

การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) หมายถึง การแสวงหาความเชื่อถือได้จากแหล่งที่แตกต่างกัน ด้วยวิธีการหลายวิธี และหรือหลายๆ แนวคิดทฤษฎีที่ต่าง ๆ กัน